

שוככים במקומם ויש להם מנוחה. וכל הנשמות מתעטרות, אלו למעלה ואלו למטה. אשרי העם שזה חלקם.

בחצות ליל שבת, כשהחכמים מתעוררים לתשמיש, אותה רוח עליונה שמתעטרם בה כשמתקדש היום, בשעה שהם ישנים במטותיהם, והנשמות האחרות שלהם רוצות לעלות לראות בכבוד המלך, אז אותה רוח עליונה שיורדת בערב שבת, נוטלת אותה נשמה, ועולים למעלה, ורוחצת נשמה אחרת בפשמים של גן העדן, ושם רואה מה שרואה.

ובשיורדת לשורת במקומה בחצות הלילה, אותה נשמה שבה למקומה, וצריכים אותם החכמים לומר פסוק אחד של התעוררות של אותה רוח עליונה קדושה של עטרת השבת, כמו (ישעיה סא) רוח ה' אלהים עלי יען משח ה' אותי לבשר ענוים וגו'. (יחזקאל א) בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ וגו', אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו וגו'. משום שמתעטרות באותה רוח בהתעוררותם לשמחת התשמיש, ויהיה שפע של אותה רוח עליונה של השבת באותו תשמיש מצוה.

רב המנונא סבא, כשהיה עולה מהנהר בערב שבת, היה יושב רגע אחד ומרים עיניו, והיה שמח והיה אומר שהיה יושב לראות את שמחת המלאכים העליונים, אלה עולים ואלה יורדים. ובכל ערב שבת יושב אדם בעולם הנשמות. אשרי מי שיודע בסוד רבנו.

כשמאיר היום ביום שבת, עלית השמחה עולה בכל העולמות במנוחה בשמחה. אז (תהלים יט)

כלהו משתככי בדוכתייהו, ואית לון נייחא. ונשמתינ כלהו מתעטרן, אלין לעילא ואלין לתתא. זכאה עמא, דחולקא דא להון.

בפלגות יליא דמעלי שבתא, דחכימין מתערין לשמושא דלהון, ההוא רוחא עלאה, דמתעטרן ביה, פד יומא אתקדש, בשעתא דאינון ניימי בערסייהו, ונשמתינ אחרנין דלהון, בעאן לסלקא למחמי ביקרא דמלכא, פדין ההוא רוח עלאה דנחית במעלי שבתא, נטיל ההיא נשמתא, וסלקין לעילא, ואתסחיא נשמתא אחרא בבוסמין דגנתא דעדן, ותמן חמי מה דחמי.

וכר נחתא לאשראה בדוכתהא בפלגות ליליא, ההיא נשמתא תבאת לדוכתהא.

ובעי לאינון (דף קל"ו ע"ב) חכימין לומר, חד פסוקא דאתערותא, דההוא רוחא עלאה קדישא דעטרא דשבתא, פגון, (ישעיה סא) רוח יי' אלהים עלי יען משח יי', אתי לבשר ענוים וגו'. (יחזקאל א) בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ וגו', אל אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו וגו'. פגין דמתעטרן בההוא רוחא, באתערותא דלהון בחדוה דשמושא, ויהא נגידו דההוא רוח עלאה דשבתא, בההוא שמושא דמצוה.

רב המנונא סבא, פד הוה סליק מנהרא במעלי שבתא, הוה יתיב רגעא חדא, וזקיף עינוי, והוה חדי, והוה אמר, דהוה יתיב, למחמי חדוה דמלאכי עלאי. אלין סלקין, ואלין נחתינ. ובכל מעלי שבתא, יתיב פר נש בעולם הנשמות. זכאה איהו מאן דיידע ברזין דמאריה.

פר נהיר יממא ביומא דשבתא, סליקו דחדוה סליק בכלהו עלמין, בנייחא בחדוה. פדין